

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

זהירות: אורבים לתפסה!

'קובי' שמו, על ראשו כפה קטנה ללא פאות וזקן חיוך אליהם ושח עמם כחבר מימים ימימה: "חברה, הבאתי לכם מתנות יפות אה? יש כאן בדיוק מה שאתם אוהבים..."

"תגיד לי אתה מה שמך? ראובן נכון? רואה אני שהנהג מבין היטב בספינים. 'אולר' קוראים לזה. תשמע טוב רובי" עינו השמאלית נעצמת כקריצת חבר "עוד יומים אבוא לכאן, ואם תבוא, אשמר לך בצד אקדח איכותי עם כדורים קטנים אותם תוכל לירות מרחוק בלי שיתפסו אותך, זה מתאים לך רובי אתה אני רואה מהחבר'מנים..."

ראובן לא שם לבו כי קובי מנסה לצודו ברשתו, ביום רביעי מיד בסיום הלימודים הודיע לחבריו שלא יבוא היום למתמידים כי ממחר לראות את מרפלתו של קובי, תמהו חבריו: "מה? ראובן המתמיד מותר בקלות כזו על החברותא הקבוע אתו לומד בהתמדה גדולה כל כך? היתכן? נשארו הם ללמד וראובן הגיע מהר מהר לקבל את חיובו של קובי ולגלות מהפתעותיו ואקדחיו.

שחק קובי ושמח בתוך לבו הנה-הנה אני מצליח לתפס אותו. היצר בתחבולותיו מחפש לתפס אותנו שנהיה רגילים לבוא ולהפנס אצלו כאותו רוצח שנסה לתפס את הבת קיסר.

במעשה, שמועות נשמעו בעולם: ישנה בת קיסר יפת תאר כזו שיש הנופלים על הארץ מגדל יפיה, ויש שכל גופם נעשה חלש כשמביטים בה. והנה, ככל שקבלה כבוד וחשיבות, לא שערה לעצמה שיש מישהו שיגיע וטורח וחושב מחשבות איה לצודה ולתפסה.

אותו אחד כלל לא היה אדם קל. רוצח היה! להתחתן עמה לא יכל, מה היה אם כן כל מטרתו לתפסה? אלא חשב בדעתו: אתפס אותה ואמכרנה למלך בהון רב, ואתעשר.

מה עשה להצליח במזמרתו? קנה סחורות רבות מאד. עשה צפרים של זהב העומדים על שבלי זהב, והיה חדוש לראות איה השבילים הדקות אינן נשברות. עוד עשה בתחבולות כאלו אחת מצלצלת בפיה, ואחת מזמרת, והיו אנשים נכנסים ויוצאים מספינתו. בקשה הבת קיסר שיבוא אליה, אף מאן. עד שהצליח ונמשכה להפנס אליו גם היא. ואמר לה: "אם תכנסי אלי עוד, אראה לך עוד דברים יפים מזה". עד שבאה ונעשית רגילה אצלו.

בסיומה של 'קרישמע-ליינען' בא במרוצה פנחס אל חבריו וספר: "הייתי מקדם בשטיבלאך, אל תשאלו מה יש שם, אל תשאלו, בחוץ עומד לו רוכל, על שלחנו חפצים מענינים ומרתקים. מחזיקי מפתחות, פנסים, מציתות אש טורבו, ספינים קטנים, כדאי לכם לבוא". ללא מחשבה נוספת החלו כל החברים לרוץ בקצור נשימה, ארבע דקות לא חלפו וכבר נעמדו על יד החפצים, נוגעים וממששים, בודקים ושואלים. המוכר,

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י' - מבערגיר ועני (7)

והיה הולך וסובב להגיע למדבר הנ"ל, והגיע לשם, אל המדבר הנ"ל.

בתוך כל הנ"ל עברו בין כף ובין כף כמה שנים, ונספם אצל הבחור הנ"ל שישב שם במדבר, ויבלה שם ימי חייו כפי מה שערך בדעתו חיות האדם בעולם הזה נחקר בדעתו, שטוב לבלות כאן מספר ימיו, וישב שם ואכל וכו' כנ"ל.

ועל הים היה רוצח. והרוצח שמע, שנמצא יפת-תאר כזו בעולם, וחשב לתפסה, אף שהוא לא היה צריך אותה, כי היה סריס, אף חשק לתפסה כדי למכרה לאיזה מלך ויקח בעדה הון רב, והתחיל להשתדל בזה. והרוצח הוא מפקר, והפקיר עצמו: אם יפעל-יפעל, ואם לאו-לאו; ומה יפסיד? כי הוא מפקר כדרך הרוצח.

והלך הרוצח וקנה סחורות רבות מאד מאד רבוי מפלג מאד. גם עשה צפרים של זהב, והיו נעשים באמנות, שנדמה, שהם חיים מממש (נאטירליזם). גם עשה שבילים של זהב,

אחר-כך נתישב בדעתו הבחור הנ"ל: עד מתי יהיו משלחין אותו בכל פעם להלך יותר? על כן ישב עצמו, שהוא בעצמו יניח עצמו לילך לשם, אולי יפעל הוא. והיה הולך וסובב, עד שבא לשם ואמר, שהוא יש לו דבר וכו'.

ובא והגיד שירו ונתן עוד יותר ויותר סימנים מבהקים, והזכיר אותה, שלמד עמה בחדר אחד וכיוצא בזה, וספר לה הכל שהוא שלח המלכים הנ"ל ושטמן הכתב באילן וכל מה שעבר עליו אבל היא לא השגיחה כלל על זה. (ובודאי גם הראשונים המלכים הנ"ל אמרו איזה טעמים על מה שאין בידם הכתב)

ולהפיר אותו בודאי אי-אפשר, כי כבר עבר זמן רב, ולא רצתה להשגיח עוד על סימנים כלל, עד שביאו לה הכתב, כי גם על הראשון סברה שזהו בודאי וכן על השני וכו', על כן לא רצתה וכו', כנ"ל.

ונתישב הבחור, שכאן אי-אפשר לעשות שהיות כלל, ונתישב לשוב ולחזור למקומו, אל המדבר שהיה בו, ושם יבלה ימי חייו.

וְהָיוּ הַצִּפְּרִים עוֹמְדִים עַל הַשִּׁבְלִים, וְזֶה הָיָה בְּעֶצְמוֹ נִדְמָה לְחִדּוּשׁ, שֶׁהַצִּפְּרִים עוֹמְדִים עַל שִׁבְלִים, וְאֵין הַשִּׁבְלִים נִשְׁבָּרִים, כִּי הָיוּ צִפְּרִים גְּדוֹלִים (עַל כֵּן הָיָה חִדּוּשׁ).

גַּם עָשָׂה בְּתַחבּוּלוֹת שְׁנִידְמָה, שֶׁהֵם מְנַגְּנִים, וְאַחַת הָיְתָה מִכָּה וּמִקְשָׁקֶשֶׁת בְּלִשׁוֹנָה, (שְׁקוּרִין גִּיקְנֶאקֶט), וְאַחַת הָיְתָה מְצַלְצֶלֶת בְּפִיָּה, (שְׁקוּרִין גִּישׁוּיִשְׁטִישִׁיט), וְאַחַת הָיְתָה מְזַמֶּרֶת

וְהַכֹּל הָיָה בְּתַחבּוּלוֹת, שֶׁהָיוּ בְּנֵי־אָדָם עוֹמְדִים שָׁם בְּתוֹךְ חֹדֶר, שֶׁהָיָה עַל הַסְּפִינָה מֵאַחֲרֵי הַצִּפְּרִים, וְעָשׂוּ כָּל הַנֶּ"ל אוֹתָן הַבְּנֵי־אָדָם, וְנִדְמָה, שֶׁהַצִּפְּרִים בְּעֶצְמָן מְנַגְּנִים, כִּי הָיוּ עֹשׂוּיִים עִם דְּרָאטִין בְּאֲמָנוּת, עַד שְׁנִידְמָה, שֶׁהֵם בְּעֶצְמָן עוֹשִׂין כָּל הַנֶּ"ל.

וְנִסְעַ הָרוֹצֵחַ עִם כָּל הַנֶּ"ל לַמְּדִינָה, שֶׁהָיְתָה שָׁם בֵּת הַקִּיסָר הַנֶּ"ל. וּבָא אֶל הָעִיר, שֶׁהָיְתָה שָׁם, וְעָמַד עִם סְפִינָתוֹ בָּיִם, וְשָׁלַשׁ הָאֲנָקִירֶשׁ וְעַכְבָּה (שְׁקוּרִין גִּיאֲנָקִירֶט), וְנִדְמָה עֶצְמוֹ לְסוֹחֵר גְּדוֹל, וְהָיוּ נִכְנָסִים וּבָאִים שָׁם לְקִנּוֹת אֲצִלוֹ סְחוּרוֹת רַבּוֹת יְקָרוֹת. וְעָמַד שָׁם אֵיזָה זְמַן רַבֵּעַ שָׁנָה וְיֹתֵר וְהָיוּ נוֹשְׂאִים מִמֶּנּוּ סְחוּרוֹת יְפוֹת שֶׁקֵּנוּ אֲצִלוֹ.

וְחִשָּׁקָה גַּם בֵּת הַקִּיסָר לְקִנּוֹת סְחוּרָה מִמֶּנּוּ, וְשָׁלַח אֵלָיו, שִׁישָׂא סְחוּרָה אֲצִלָּה, וְשָׁלַח

לָהּ, שֶׁאִינוֹ צָרִיךְ לָזֶה לְשֵׂאת סְחוּרָה לְבֵית הַקּוֹנָה אַף־עַל־פִּי שֶׁהִיא בֵּת הַקִּיסָר, וּמִי שֶׁצָּרִיךְ סְחוּרָה, יָבוֹא אֲצִלוֹ, וְלִסּוֹחֵר אֵין מִי שִׁיכְרִיחַ אוֹתוֹ עַל זֶה.

וַיֵּשְׁבָה עֲצָמָה בֵּת הַקִּיסָר, שֶׁתִּלָּךְ אֲצִלוֹ. וְדִרְכָּהּ הָיָה, כְּשֶׁהִלְכָה בְּשׁוּק, הָיְתָה תוֹלָה מִכֶּסֶה עַל פָּנֶיהָ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּלוּ בָּהּ, כִּי יוֹכְלוּ בְנֵי אָדָם לִפְלֹ וְכו' מִחֲמַת יְפִיָּה, כַּנֶּ"ל, עַל כֵּן הָיְתָה מִכֶּסֶה פָּנֶיהָ, כַּנֶּ"ל.

וְהִלְכָה בֵּת הַקִּיסָר וְכִסְתָּהּ אֶת פָּנֶיהָ וְלָקְחָה גַּם רְעוּתֶיהָ עִמָּהּ וְחִיל, (שְׁקוּרִין וּוּאָף), הִלָּךְ אַחֲרֶיהָ. וּבָאתָה אֶל הַסּוֹחֵר הַנֶּ"ל (הֵינּוּ הָרוֹצֵחַ, שְׁנִידְמָה לְסוֹחֵר) וְקִנְיָתָה שָׁם סְחוּרוֹת אֲצִלוֹ, וְהִלְכָה לָהּ. וְאָמַר לָהּ הַסּוֹחֵר. אִם תָּבוֹא עוֹד הַפֶּעַם, אֶרְאֶה לָךְ עוֹד דְּבָרִים יְפִים מְזֵה, שֶׁהֵם נִפְלְאִים מְאֹד; וְשָׁבָה לְבֵיתָהּ.

שׁוֹב פַּעַם אַחֲרַת בָּאתָה וְקִנְיָתָה וְהִלְכָה לָהּ. וְעָמַד שָׁם (הָרוֹצֵחַ הַזֶּה) אֵיזָה זְמַן; בְּתוֹךְ כֶּף נַעֲשִׂית (הַבֵּת הַקִּיסָר הַנֶּ"ל) רְגִילָה אֲצִלוֹ, נִכְנָסֶת

וְיוֹצֵאת

שאלות לחידודא

בחן 38א:

מעשה י' מבערגיר ועני' (7)

- א. כשהגיע בן הבערגיר בעצמו לבת הקיסר, האם היא הסכימה להשתדך עמו?
- ☐ רצתה להשתדך עמו
- ☐ לא רצתה להשגיח עוד על סימנים כלל, עד שיביאו לה הכתב
- ☐ שאלה מאין ידעו השלושה מלכים הראשונים שהגיעו
- ב. לאן הלך בן הבערגיר אחר כך?
- ☐ למדברות
- ☐ למדבר שהיה בו מתחילה
- ☐ נשאר במקומו
- ג. למה חשק הרוצח לתפוס את הבת קיסר?
- ☐ כדי למכרה ויקח בעדה הון רב
- ☐ כדי להשתדך עמה
- ☐ כדי להרגה
- ד. איזה מין סוג ציפורים עשה הרוצח?
- ☐ של זהב
- ☐ של נחושת
- ☐ של כסף
- ה. האיך היה נראה שהציפורים מנגנים בעצמן?
- ☐ כי הם היו ציפורים אמיתיים ולמדו אותם לנגן
- ☐ כי הם היו אנשים שמתחפשים לציפורים
- ☐ בני אדם שעמדו בחדר מאחורי הצפרים עשו תחבולות שיהיה נראה שהצפרים מנגנים

- ו. היכן נעמד הרוצח עם ספינתו?
- ☐ בנהר
- ☐ בגבול
- ☐ בים
- ז. האם הרוצח הסכים לבוא למכור סחורתו לבת הקיסר?
- ☐ הסכים לבוא אליה
- ☐ לא הסכים לבוא אליה
- ☐ הסכים רק בפעם הראשונה
- ח. מה אמר הסוחר (הרוצח) לבת הקיסר כשהיא הגיעה לקנות סחורה?
- ☐ בפעם הבאה שתצאי לקנות סחורה אני אגיע אליך
- ☐ אם תבואי עוד פעם אראה לך עוד דברים יפים מזה
- ☐ אם תבואי עוד פעם אמכור לך בזול
- ט. כמה פעמים הגיע הבת קיסר להספינה?
- ☐ פעמיים
- ☐ עשרים פעם
- ☐ היתה רגילה ליכנס ולצאת
- י. האם למדת את המעשה השבוע?
- ☐ רציתי
- ☐ פעם
- ☐ פעמים

בעומק המעשה

בהמשך המעשה: על מי עוד מוזכר שהוא "רוצח"? ובאיזה עוד מעשה מוזכר "רוצח"?

תשובות על מעשה י' מבערגיר ועני' (6)

על מי אמר רבינו במעשה זו - שאמר שקר?

על המלך השני "ולִהְגִּיד הָאֶמֶת לֹא טוֹב לְפָנָיו, וְאָמַר שְׂאִינוּ יוֹדְעִי"

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימיל - m025345040@gmail.com